

Diccionari de comunicació empresarial: publicitat, relacions públiques i màrqueting

TERMCAT, Centre de Terminologia. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1999. 306 p. (Diccionaris de l'Enciclopèdia. Diccionaris Terminològics)

Autor

Salvador Alsius
Professor de la Universitat Pompeu Fabra. Degà del Col·legi de Periodistes

Al Col·legi de Periodistes de Catalunya —amb un cens de 3.300 col·legiats— el nombre d'associats que treballen en l'àmbit que genèricament se sol anomenar «gabinets de comunicació» ha passat en només cinc anys d'un 8 a un 18 per cent. Serveixi aquesta dada com una mostra de la puixança que està experimentant aquesta relativament nova forma d'activitat professional. Val a dir, tanmateix, que en el món de la comunicació institucional hi coexisteixen periodistes, publicitaris, relacions públiques i d'altres experts que, amb titulació específica o sense, s'esforcen per ocupar un camp laboral en el qual, fins ara, la demanda no ha fet més que créixer. Els límits dels diferents oficis que concorren en aquest espai són difuminats perquè en les modernes tècniques de comunicació els missatges que es posen en circulació són complexos tant pel que fa als continguts com als suports que s'usen per difondre'ls.

Al batibull professional s'hi correspon un galimaties lingüístic que fa d'aquest món una autèntica torre de Babel. Aquest fet ve determinat per dos motius principals: d'una part, l'aflluència dels lèxics que aporten les diferents tradicions professionals; d'altra, la incorporació de neologismes i d'estrangerismes propiciats per l'ús de nous estris i de noves tècniques. Així, no seria estrany que si ens acostéssim

a la seu d'un gabinet sentíssim dir que els seus components fan un *brainstorming* per tal de procedir a una *brand review* que permeti perfilar l'*storyboard* que ha demanat un *sponsor*. O que ens expliquessin, més críticament encara, que la darrera onada de l'EGM indica que tenen un CPI que fa aconsellable una estratègia de MGM.

La normalització lingüística d'aquest sector, com succeeix en un altre que hi està emparentat com és l'informàtic, no sembla una empresa senzilla. Més encara si es té en compte que opera en un mercat altament subjecte als efectes de la globalització econòmica. Però, malgrat això, la llengua catalana disposa de prou recursos terminològics per brindar, si més no, alternatives raonables per a cada necessitat expressiva. Això sembla voler demostrar el *Diccionari de comunicació empresarial* elaborat pel TERMCAT i editat per Enciclopèdia Catalana; una obra que és fruit d'una àrdua tasca interdisciplinària en què els criteris dels lingüistes s'han vist enriquits amb les aportacions dels professionals de la publicitat, del màrqueting i de les relacions públiques. La llista d'entitats que hi han col·laborat fa goig: Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull, Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona,

Gremi de Publicitat de Catalunya, Escola Superior d'Administració i Direcció d'Empreses, Federació de Comerç Electrónico y Marketing Directo, Escola Superior de Relacions Públiques, Institut de Comunicació Integral, Club de Màrqueting de Barcelona i Organització de Consumidors i Usuaris.

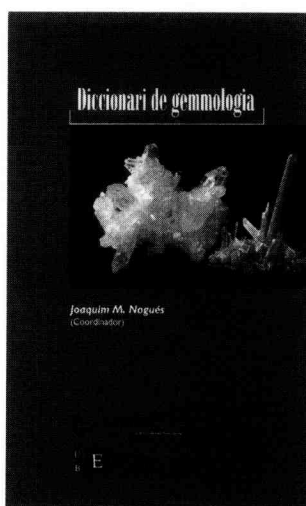
Tal com es diu al text introductori, el diccionari recull la terminologia essencial de les principals disciplines relacionades amb la comunicació interna i externa de les empreses i d'altres tipus d'organismes. Complementàriament, també incorpora terminologia bàsica d'àrees que no són específiques de la comunicació de les organitzacions però que hi estan estretament relacionades, com ara la psicologia, la sociologia, les arts gràfiques o la producció audiovisual. Això ha obligat a cenyir la recopilació lexicogràfica a un criteri de pertinença enormement difícil d'establir, si tenim en compte la difuminació dels límits professionals que abans esmentàvem. S'hi ha reeixit? Força. O molt. Però en realitat no paga la pena de fer-se aquesta pregunta. El cert és que aquesta era una eina que podia fer falta i que serà útil. I, sobretot, que no es presenta pas com una obra tancada, sinó com un recull que espera completar-se i enriquir-se amb els suggeriments i les propostes que els usuaris hi vulguin adreçar.

Diccionari de gemmologia

J. M. Nogués, coord. Barcelona: Edicions Universitat de Barcelona, 1999.

Autor

Robert Celades

El *Diccionari de gemmologia*, que ha estat elaborat pel professor de

l'Escola de Gemmologia de la Universitat de Barcelona J. M. Nogués —de reconegut prestigi com a professional i docent— i revisat pel Centre de Terminologia TERMCAT, omple un espai que fins ara no estava cobert. A banda del *Diccionari de geologia* d'Oriol Riba, de publicació relativament freqüent, i que incloïa també part de la nomenclatura gemmològica en català, fins ara no existia cap obra en la nostra llengua que tractés la terminologia d'aquest àmbit de manera sistemàtica i exhaustiva. El *Diccionari de gemmologia* inclou, a més, informació completa relativa a aspectes científics, de nomencla-

tura i de descripció que responen a necessitats actuals sorgides tant del mercat com dels àmbits d'estudi i de coneixement de la gemmologia.

Es tracta d'una obra clara i concisa, amb una presentació esquemàtica senzilla que, en la majoria dels casos, es fa entenedora per a tot tipus d'usuaris. En aquest punt, doncs, aconsegueix plenament els objectius que es proposen l'autor i els seus col·laboradors. A més, el diccionari es mostra de gran utilitat en el cas d'interpretacions de textos en llengua estrangera, es tracti de revistes o d'obres especialitzades, gràcies a la seva part final, que

inclou índexs d'equivalències en sis idiomes: català, castellà, francès, anglès, italià i alemany. Aquesta informació representa una ajuda inestimable per als treballs de recerca i informació sobre aspectes gemmològics.

Una altra de les característiques destacables del *Diccionari de gemmologia* és que, a més de l'índex alfabètic, conté un índex temàtic que permet relacionar conceptes i termes d'una mateixa àrea o subàrea, la qual cosa és especialment útil per als especialistes i professionals de la gemmologia. També és especialment reeixit l'esforç didàctic que s'ha fet a l'obra afegint-hi il·lustracions de tots els tipus de talla.

Pel que fa als aspectes lingüís-

tics, cal ressaltar la importància de la tasca de fixació de la nomenclatura gemmològica que s'ha dut a terme en el diccionari a fi d'evitar la utilització de termes obsolets o equívocs, font de nombrosos errors. Al llarg del diccionari, al costat de les denominacions correctes, s'indiquen també les denominacions incorrectes de les gemmes i d'altres materials, a més dels sinònims complementaris que són acceptats i que s'utilitzen en el llenguatge de cada dia. Serveixi d'exemple la paraula robí: el diccionari n'entra 15 tipus, a més del genèric. D'aquests 15, 6 són denominacions tradicionals però gemmològicament incorrectes, tal com ens adverteix la nota; 7 robins més són de ti-

pus sintètic; un, el robí d'estrella, és una de les varietats del robí, i un altre, el robí oriental, és de fet un terme obsolet.

Finalment, no voldríem deixar de remarcar l'interès que té per a l'usuari la lectura del pròleg i de la introducció, en què s'exposen la metodologia de treball seguida per a la confecció del diccionari i les diferents opcions de consulta que presenta.

En definitiva, doncs, el *Diccionari de gemmologia* és una obra realment útil i necessària per a totes aquelles persones (professionals, estudiants, professors universitaris, etc.) que tenen relació amb el món de la gemmologia.

■

ALOMAR, A. I. [et al.]. *La llengua catalana a Mallorca. Propostes per a l'ús públic*. Palma de Mallorca: Consell de Mallorca, 1999. ISBN 84-87389-09-0

BADIA I MARGARIT, A. M. *Les Regles d'esquivar vocables i la "questió de la llengua"*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1999. (Biblioteca Filològica; 38) ISBN 84-7283-463-8

BENAVENT, M. [et al.]. *Bibliografia específica i terminològica de psicologia*. València: Universitat de València. Servei de Normalització Lingüística, 1999. (Bibliografies Universitàries) ISBN 84-370-4026-4

BOSCH, R.; DELLUNDE, P.; VILARNAU, J. *Vocabulari de lògica: català, castellà, anglès*. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona. Gabinet de Llengua Catalana, 1999. (Vocabularis Bàsics) ISBN 84-930619-0-5

CASSANY, D. *Construir l'escriptura*. Barcelona: Empúries, 1999. (Aula d'Empúries; 1) ISBN 84-7596-675-6

Catàleg de llibres de text i manuals universitaris en català, 1999. [Barcelona]: Generalitat de Catalunya. Comissionat per a Universitats i Recerca, 1999. 2 v.

Criteris de traducció de textos normatius del castellà al català [Document revisat i aprovat per la

Comissió Assessora de Llenguatge Administratiu]. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura, 1999. (Criteris Lingüístics; 4) ISBN 84-393-4981-5

CUXART, R. *Diccionari ideològic de la llengua catalana*. Barcelona: Llibres de l'Índex, 1999. ISBN 84-95317-00-1

ESTEBAN, J.; TIÓ, J. *Llengua catalana. Nivell de suficiència 2*. Vic: L'Àlber, 1999. ISBN 84-88887-46-9

Segon llibre d'una sèrie de sis. Els objectius i el contingut d'aquest completen el nivell B de suficiència, iniciat al primer volum.

ESTEBAN, J.; TIÓ, J. *Llengua catalana. Nivell de suficiència 3*. Vic: L'Àlber, 1999. ISBN 84-88887-47-7

Aquest tercer volum i els següents, fins al sis, completaran el nivell C de suficiència.

ESTEVE, F.; IBOR, T.; MELIÀ, J. *Bibliografia específica i terminològica: física i òptica*. València: Universitat de València, DL 1999. (Bibliografies Universitàries) ISBN 84-370-3857-X

ESTEVE, F.; IBOR, T.; MELIÀ, J. *Bibliografia específica i terminològica: matemàtiques*. València: Universitat de València, DL 1999. (Bibliografies Universitàries) ISBN 84-170-3856-1

ESTEVE, F.; IBOR, T.; MELIÀ, J. *Bibliografia específica i terminològica: sociologia*. València: Universitat de València, DL 1999. (Bibliografies Universitàries) ISBN 84-370-3851-0

ESTEVE, F.; IBOR, T.; MELIÀ, J. *Bibliografia específica i terminològica de ciències de la salut*. València: Universitat de València. Servei de Normalització Lingüística, 1999. (Bibliografies Universitàries) ISBN 84-370-3943-6

ESTEVE, F.; IBOR, T.; MELIÀ, J. *Bibliografia específica i terminològica de filosofia*. València: Universitat de València. Servei de Normalització Lingüística, 1999. (Bibliografies Universitàries) ISBN 84-370-4047-7

ESTEVE, F.; IBOR, T.; MELIÀ, J. *Bibliografia específica i terminològica de química*. Barcelona: Universitat de València. Servei de Normalització Lingüística, 1999. (Bibliografies Universitàries) ISBN 84-370-3944-4

FARGAS, A.; VILÀ, M., coord. *Normativa i ús de la llengua*. Barcelona: Graó, 1999. ISBN 84-7827-218-6

GINEBRA, J.; MONTSERRAT, A. *Diccionari d'ús dels verbs catalans. Règim verbal i canvi i caiguda de preposicions*. Barcelona: Edicions 62, 1999. (Diccionaris i Obres de Referència; 14) ISBN 84-297-4585-8

Llengua i Ús

Bibliografia